

merspørgsmaalet, har det været et meget almindeligt Ønske, at der skulde indkaldes flere Aargange af Frinumrene. Det forbyder sig imidlertid af rent praktiske Uddannelseshensyn. Man kan ikke i eet Hold, saaledes som Forholdene er i Øjeblikket, tage mere, end der her er Tale om. Jeg maa der gøre det Forbehold, at Tallet naturligvis ikke for hvert af de forskellige Vaaben nøjagtigt vil svare til de naturlige Uddannelseshold, og derfor har jeg ogsaa — forudsat, at der nu opnaas Enighed — tænkt mig at ville indkalde af Aargangen 1916 saa mange, at Holdene suppleres op til en rimelig Størrelse. Hvis Uddannelsesholdets Størrelse ved et Vaaben er f. Eks. 400, og der kun er 320, 330 eller 340 indkaldte Frinummere, vil det være rimeligt at supplere det op med det mindre Tal, der behøves, af den Aargang, der ellers først kunde indkaldes fra den 1. Januar.

Maa jeg dertil knytte den Bemærkning, at der i Hærlovens § 11 er fastsat et vist Forhold, i hvilket Udskrivning skal finde Sted fra Landsdelene Øst og Vest for Store Bælt. Det er gjort for at hindre, at man, hvor der er et overskydende Antal, skulde lade dette særligt komme en af Landsdelene til gode. Det er klart, at denne Bestemmelse taber praktisk sin Betydning, naar der, som her, er Tale om at uddanne det hele Antal, der er udskrevet som tjenestedygtigt, bortset fra Arbejdstropperne. Jeg betragter det derfor som en Selvfølge, at denne Bestemmelse ikke gælder for det særlige uddannede Mandskab for 1915. Der vil altsaa, saa hurtigt som det for de forskellige Vaabens Vedkommende praktisk er gør ligt, blive indkaldt Hold, der svarer til Uddannelsesmulighederne. Og naar disse Hold er uddannede, vil man derefter kunne frigøre et tilsvarende Antal af det ekstraordinært indkaldte Mandskab.

Uddannelsesstiden regnes for Fodfolkets Vedkommende til $3\frac{1}{2}$ à 4 Maaneder, for nogle af de specielle Vaabens Vedkommende noget længere, men for Fæstningsartilleriet og for Kystartilleriet dog kun til et Tidsrum af 2 Maaneder. Det er dernæst Tanken, naar disse første Hold er uddannede, da at gaa over til at tage nye Hold ind. Dem tænker man sig at tage af Aargangen 1916. Paa den Maade vil der kunne blive en stadig fortsat Uddannelse af det Tal, som man efter Forholdene kan overkomme, og saa hurtigt, som det praktisk er gør ligt, faar vi saaledes yngre Mandskab, der kan anvendes til at frigøre de ekstraordinært indkaldte.

Jeg nævnedes før, at det var Tanken at søge Bemyndigelse for Forsvarsministeren til af Aargangen 1916 muligvis at indkalde et mindre Antal ved de enkelte Vaaben, svarende til det større Antal, som er indkaldt for Aaret 1915. Dette kan for øvrigt ved enkelte — maaske ret omfattende — Vaaben blive en praktisk Nødvendighed, idet det har vist sig, at der møder meget faa paa Sessionen for Aaret 1916. Medens Folk ellers plejer at gaa ind fra yngre Hold end fra dem, der er mødepligtige — altsaa forlods —, finder dette kun i meget ringe Grad Sted i Aar. Det er givet, at man ikke tilnærmelsesvis kommer saa højt op med Frinumrene for Aaret 1916 som ellers beregnet, og det er muligt, at man ikke en Gang vil kunne naa det Tal, som efter Hærlovens Bestemmelser skulde udskrives. Det er da naturligt, at man paa en eller anden Maade maa træffe ekstraordinære Foranstaltninger, og dertil vil Uddannelsen af et vist Antal ud over det bestemte for Aaret 1915 kunne benyttes.

Hvorledes disse forskellige Foranstaltninger vil virke, naar den nuværende Tilstand med Sikringsstyrkens Indkaldelse hører op, er ikke til at overse i Øjeblikket, det afhænger overmaade meget af, paa hvilket Tidspunkt denne Afslutning kommer. Derfor har jeg anset det for fornødent i dette Lovforslag ligesom i Lovforslaget i Fjor at indsætte en Bestemmelse om, at naar Sikringsstyrken hjemsendes, er Forsvarsministeren bemyndiget til at træffe Bestemmelse om, hvorledes Overgangen fra den øjeblikkelig bestaaende Tilstand til den Ordning, der er gældende efter de tidligere Love, skal foregaa.

Hele denne Indkaldelse af Frinumrene og de forskellige Foranstaltninger, der staar i Forbindelse dermed, betragter jeg som fremkaldt af de særlige Forhold, vi lever under, og jeg gaar ud fra, at den, som det ogsaa er sket i de to Finansudvalg, hvor Planerne har været forelagte, forhandles ud fra den Forudsætning, at vi ikke med de Foranstaltninger, vi nu træffer, foregriber noget med Hensyn til den fremtidige Ordning paa det ene eller det andet af de Omraader, som staar i Forbindelse hermed.

Hertil kunde jeg ønske endnu at knytte nogle Bemærkninger om de andre Foranstaltninger, der vil finde Sted i den nærmeste Tid. Der er i Øjeblikket ved Fodfolket og Feltartilleriet Rekrutter inde til Uddannelse i et Antal af henved 3000. Naar disse Rekrutter er uddannede, hvilket vil